

Equinor Energy AS

Deres referanse	Vår referanse	Saksbehandler	Dato
	2026/16	Vegard Stürzinger	18.03.2026

Høringsvar konsekvensutredning for Drivis Tubåen

Norsk Polarinstittutt viser til høringsbrev fra Equinor datert 02.02.2026 om høringen av Konsekvensutredningen (KU) for Drivis Tubåen. Dokumentet berører et område hvor potensielle uhellsutslipp kan påvirke natur- og miljøverdier innenfor vårt ansvarsområde, og vi ønsker derfor å gi innspill knyttet til vurderingen av sjøfugl og økologi.

Norsk Polarinstittutt ønsker samtidig å presisere at dette er første gang vi har fått innsyn i den oppdaterte miljørisikoanalysen (MRA) for Johan Castberg-feltet. Slik vi forstår det, er denne analysen ikke publisert og ikke ment publisert i denne omgang. Vår omtale av MRA er derfor begrenset til den rollen den spiller i KU, ettersom KU uttrykkelig viser til MRA som grunnlag for sine konklusjoner om miljørisiko.

Johan Castberg-området ligger i nærheten av flere særlig verdifulle og sårbare områder (SVO-er) slik som SVO havområdene rundt Svalbard, SVO iskantsonen, SVO Eggakanten nord, SVO Senja-Tromsøflaket — områder som i forvaltningsplanene fremheves som særlig viktige for biologisk mangfold. Barentshavet er et av våre mest produktive havområder, med en høy tetthet av sjøfugl gjennom store deler av året. Dette danner et viktig bakteppe for vurdering av risiko ved petroleumsaktivitet i regionen.

Når det gjelder KU-ens behandling av utblåsningsscenarioer, vurderer vi at potensielle konsekvenser for sjøfugl er behandlet på et relativt overordnet nivå. KU beskriver forekomst av sjøfugl, men går i liten grad inn på hva et akutt utslipp faktisk kan innebære for de spesifikke bestandene som bruker området i ulike sesonger. Data fra SEAPOP og SEATRACK viser at flere av bestandene som hekker på Bjørnøya eller langs Finnmarkskysten oppholder seg i området langt mer enn tidligere antatt — særlig lomvi, polarlomvi, krykkje og lunde. Mange av disse bestandene har vært i markant tilbakegang over lang tid.

NINA rapport 1547¹ viser at arter med lav reproduksjon og høy voksenoverlevelse er spesielt sårbare for akutte bestandsreduksjoner. For bestander som allerede er i nedgang, har selv små ekstra tap potensial til å gi langvarige eller irreversible effekter på bestandsutviklingen. Generelle modellverktøy som benyttes i risikoanalyser, er ofte basert på forutsetninger om en viss populasjonsvekst. For bestander som er i tilbakegang kan slike antakelser undervurdere alvorligheten av nye akutte tap. Dette er ikke en kritikk av modellen i seg selv,

men en generell metodisk begrensning det kan være nyttig å synliggjøre i KU — særlig når utredningen gjelder et område med dokumentert nedadgående trender for flere sjøfuglbestander.

Begrensningene i modellen fremkommer ikke i KU eller referert MRA, og Norsk Polarinstitutt mener beslutningsgrunnlaget ville styrkes dersom vurderingen av sjøfuglrisiko i større grad tok utgangspunkt i oppdatert bestandskunnskap og rekrutteringsevne. Når flere økologiske komponenter samtidig viser tegn til press, understrekes behovet for at KU og MRA gir et samlet og realistisk bilde av risikoen.

Vi vil også kort bemerke at fiskebestandene i Barentshavet de siste årene har vist nedgang, med tilhørende reduksjoner i fiskerikvoter. Sviktende rekruttering hos enkelte arter bidrar til å redusere økosystemets samlede produktivitet og kan indirekte påvirke sjøfugl gjennom endringer i næringstilgang. Selv om dette ikke er hovedtema for vår uttalelse, utgjør det en viktig del av den økologiske helheten i området.

På bakgrunn av dette vurderer vi at KU kan styrkes ved å integrere mer oppdatert bestands- og økologisk kunnskap om sjøfugl, særlig med tanke på konsekvenser av potensielle utblåsningsscenarioer. En slik tilnærming vil gi et mer helhetlig og robust grunnlag for å vurdere miljøkonsekvenser i dette området av Barentshavet.

Avslutningsvis bemerker vi at KU viser til Breidablikkfeltet i Nordsjøen, noe som fremstår som en utilsiktet rest fra tidligere dokumenter. Dette gir inntrykk av en uferdig konsekvensutredning og understreker behovet for en gjennomgang av tekstgrunnlaget i endelig versjon. KU inneholder også enkelte unøyaktigheter og vurderinger som etter vårt syn ikke fullt ut harmonerer med oppdatert kunnskap om sjøfuglbestander i Barentshavet.

Konklusjon

Norsk Polarinstitutt vurderer at hverken KU eller de analysene KU bygger på i tilstrekkelig grad tar høyde for den pågående bestandsnedgangen hos flere arter, og at alvorlighetsgraden av mulige konsekvenser dermed fremstår som underbelyst. På denne bakgrunn mener vi at det som et minstekrav bør gjøres en oppdatering av KU slik at tallgrunnlaget og risikovurderingene i større grad reflekterer et realistisk og oppdatert scenario for sjøfugl i området.

Med vennlig hilsen

Kristin Storvik
seksjonsleder

Vegard Stürzinger
rådgiver

Referanser

¹Reiertsen, T.K., Erikstad, K.E., Johansen, M.K., Sandvik, H., Anker-Nilssen, T., Barrett, R., Christensen-Dalsgaard, S., Lorentsen, S-H., Strøm, H. & Systad, G. 2019. Effekter av akutte bestandsreduksjoner hos sjøfugl knyttet til Lofoten – Vesterålen og Barentshavet. NINA Rapport 1547. Norsk institutt for naturforskning.